

אור המזעיד

מחזור י'

1. "מחזיקין בחמץ" - ציטוטים מחזיקין ח' פ'חמץ' מקהילת פתח דב' [50]

1. מעניין בח'ג
2. ביטחון

רמב"ן, שמות פרק יג: ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, [לכן הוא] יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון. והחמיר מאד בענין הזה! כמו - שחייב [הקב"ה] כרת באכילת חמץ...! והצריך [הקב"ה] שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים [ביציאת מצרים וכו'] - על ידינו ועל בין עינינו! ולכתוב אותו [גם] עוד על פתחי הבתים במוזות! ושנזכיר זה בפינו בבקר ובערב... למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך, ושנעשה סכה בכל שנה - וכן כל כיוצא בהן מצות רבות - זכר ליציאת מצרים! והכל [זה בשביל] להיות לנו בכל הדורות עדות במופתים שלא ישתכח, ולא יהיה פתחון פה לכופר להכחיש אמונת האלקים!

כי הקונה מזוה [אחת] בזו אחד וקבעה בפתחו ונתכוון בענינה - כבר הודה בחדוש העולם ובידיעת הבורא והשגחתו, וגם בנבואה, והאמין בכל פנות התורה, מלבד [מה] שהודה שחסד הבורא גדול מאד על עושי רצונו, שהוציאנו מאותו עבדות לחירות וכבוד גדול לזכות אבותיהם החפצים ביראת שמו:

ולפיכך אמרו [אבות מ"ב ס"א] 'הוי זהיר במצוה קלה כבחמורה!' [משום] שכולן חמדות וחביבות מאד, שבכל שעה אדם מודה בהן לאלקיו. וכוונת כל המצות שנאמין באלהינו ונודה אליו שהוא בראנו, והיא כוונת היצירה. שאין לנו טעם אחר ביצירה הראשונה. ואין קל עליו חפץ בתחתונים מלבד שידע האדם וידה לאלקיו שבראו!

וכוונת [הקב"ה] שציווה אותנו על - רוממות הקול בתפלות, וכוונת בתי הכנסיות וזכות תפלת הרבים, זהו [בשביל] שיהיה לבני אדם מקום יתקבצו וידו לקל שבראם והמציאם ויפרסמו זה ויאמרו לפניו בריותיך אנחנו!

מדרש נחומא ויקרא: אמר להם הקדוש ברוך הוא לישאל, בעולם הזה אֶמְרָתִי לָכֶם שְׁמַעְשׁוּ סָכָה, לְשִׁלֵּם לִי אֶת גּוֹמְלִי שְׁמַעְלִי עִמָּכֶם, שְׁנֶאֱמַר: בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים, לְמַעַן יָדַעוּ דּוֹרוֹתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי גּוֹ', וְאֲנִי מַעֲלֶה עֲלֵיכֶם כָּאֵלֹהִים וְאַתֶּם גּוֹמְלִים לִפְנֵי. אָבֶל לַעֲתִיד לְבָא, אֲנִי אוֹפִיעַ בְּמַלְכוּתִי וְאֲנִי מְגַן עֲלֵיכֶם בַּסֶּכָּה, שְׁנֶאֱמַר: 'וְסָכָה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מִחֶרֶב' (שמי"ה ט).

ילקוט שמעוני 'אמור': אמר רבי לוי כל מי שמקיים מצות סכה בעולם הזה אומר הקדוש ברוך הוא: הוא קים מצות סכה, אני מסך עליו מחמתו [חומן] של יום הבא, רבי יצאי ורבי לקיש אָמְרִי: אִין גִּיהֶנָּם לַעֲתִיד לְבָא אֵלָּא ה' יוֹם הַבָּא - הוּא מַלְחָמָה אֶת הָרָשָׁעִים... בְּאוֹתָהּ שָׁעָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה סָכָה לְצַדִּיקִים וּמַשְׁמִיץ אוֹתָם לְחֹרֶב שְׁנֶאֱמַר "כִּי יִצְפְּנִי בַסֶּכָּה בְּיוֹם רָעָה" גו'.

דָּבָר אַחֵר "וְסָכָה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם": כִּל מִי שֶׁמְקַיֵּם מִצְוַת 'סָכָה' בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא 'מַסֵּךְ' [מלשון סוכה] עָלָיו מִן הַמַּדִּיקִים שֶׁלֹּא יִדְּקוּ אוֹתוֹ שֶׁפֶן הוּא אוֹמֵר "בְּאֶבְרָתוֹ לִסֵּף לָךְ".

כִּל [מי] שֶׁמְקַיֵּם מִצְוַת סָכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ חֵלֶק לַעֲתִיד לְבָא בַּסֶּכָּה שֶׁל 'סְדוּם'... שֶׁהִי הַסֻּכָּה שֶׁל סְדוּם [מִסֶּכֶת בְּשָׁבָעָה אֵילָנוֹת, שֶׁהִיא מְסוּכָּכֹת זוֹ עַל גִּב זוֹ, 1 גֶּן 2 תְּאֵנָה 3 וְרִמּוֹן 4 וְפֶרֶס 5 וְשִׁקְדִים 6 וְאֶזְזוֹ 7 וְתִמְרִים עַל גִּבֵּיהֶם].

דָּבָר אַחֵר: כִּל מִי שֶׁמְקַיֵּם מִצְוַת סָכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשִׁיב בַּסֶּכָּה שֶׁל לוֹיָתָן לַעֲתִיד לְבָא שְׁנֶאֱמַר "וְהַתְּמָלָא ב'שָׁבוֹת' עוֹרִי".

אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּנִי! הֵיוּ עוֹשִׂים אֶת הַסֶּפֶת וְדָרִים בְּתוֹכָהּ ז' יָמִים, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נִזְכָּרִים הַנֶּסִּים שְׁעָשִׂיתִי לָכֶם בְּמִדְבָּר. וְאַף עַל פִּי שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים אֶת הַסֶּכָּה - אִין אַתֶּם גּוֹמְלִים [טובה] אֵלָּא פּוֹרְעִין לִי [חוב] שְׁנֶאֱמַר "כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

וְעוֹד: אֶמְרָתִי לָכֶם שֶׁתִּקְחוּ אֶת הַלֶּחֶם וְתִנְעֲנְעוּ לִפְנֵי, וְאַף עַל פִּי שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים כֵּן, אִין אַתֶּם גּוֹמְלִין לִי [חסד] אֵלָּא פּוֹרְעִין לִי [חוב]. לָמָּה? [בגלל] שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם עָשִׂיתִי [ציווית] אֶת הַהָרִים לִנְעוּעַ לִפְנֵיכֶם שְׁנֶאֱמַר: "הַהָרִים יִרְדּוּ כִּאֵילִים". וְאַף לַעֲתִיד לְבָא כֵּן אֲנִי עוֹשֶׂה לָכֶם [כך]. הֲדָא הוּא דְקָתִיב [זהו שכתוב]: 'הַהָרִים יִרְדּוּ וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רָעָה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמָּחוּ קָרָה'.

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּר מְרוֹס: לָמָּה אֲנִי עוֹשִׂין סָכָה אַחֵר יוֹם הַפֶּפֶרִים? [לומר לך: שֶׁפֶן אַתֶּם מוֹצֵא [ש] בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה יוֹשֵׁב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִין עַל בְּאֵי הָעוֹלָם, וּבְיוֹם הַפֶּפֶרִים הוּא חוֹתֵם אֶת הַדִּין, [והקב"ה חושש] שֶׁמָּא יֵצֵא [ויצא] דִּין שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְגִלּוֹת??? וְעַל דִּין כֵּן [בשביל זה] עוֹשִׂין סָכָה [וגולין] מִמִּתְּחִיל לַסֶּכָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלֶה עָלֵיהֶם כָּאֵלֹהִים גָּלוּ לְבָבָל שְׁנֶאֱמַר "חֹדֶל גִּלְחִי בַת צִיּוֹן כִּי־עַתָּה יִפְּצְחוּ מִקְרָהָ וְשִׁכְנָתָּ בִּשְׂדֵה וְכָאֵת עַד בָּבֶל שֶׁם תִּנְצְלִי שֶׁם יִגְאָלֶךָ ה' מִפֶּה אֲבִיבֶךָ!"

דעת זקנים במדבר כח: ומן הראוי היה להיות 'חג [השמענין] העצרת' [רק] חמשי' יום [לאחר סוכות, כמו שבשנוע'ת] שנקרא 'עצרת' הוא רק [חמשי יום] אחר הפסח! [ומדוע עושים את השמעיני עצרת מיד?] אלא [משום] שאחר הפסח באין ימי הקיץ, ואין [בזה] טורח לעלות לרגל [לאחר חמשי יום מפסח - בסיון], אבל אחר סוכות באין ימי הגשמים והיה טורח לעלות [לאחמ"כ ב'כסלו] לפיכך קבעו יתברך מיד אחר סוכות.

'וזהר הקדוש' פרשת: פנחס: [בראשית ח] ונתתם המקה בחדש השביעי! ומה שם בימי המבול [נאמר] - [והמים היו הלוח וחסור] - אף כך בתשערי, שהוא חדש השביעי - שבו פנה מצות [לישראל] ... השכינה העליונה שורה על ישראל [ונחה - כפי - שנהה התיבה ביום השביעי - כך השכינה נחה עליו לטובה בחודש השביעי!...] מיד [קורים דברים טובים לישראל! ומה הם?] [והמים היו הלוח וחסור] - מתמעשים [החטאים של ישראל!...] [גם] כך מתמעשים [המים] - שָׁהם 'מִלְאָכִי הַחֲבֵלָה'... שְׁדוּמִים ל'מי' המבול [וכך פירושו: 'והמים' - מלאכי חבלה, 'הלוח וחסור' - מתמעשים ומתחסרים!...] [ונהג עוד רמזים שמביא זוהר, מתיבת נח, לחג שלנו:]

[ב]תבת נח, צנה הקדוש ברוך הוא להקנים עמו [לתיבה] 'שנים שנים, שבעה שבעה, זָכָר ונקבה' - [לקרבו] [ולמה הצטרכו קרבן? כדי] להקן על נח ועל כל אלו שנקנים עמו לתבה! אף כך אלו ששומרים [את ה]תמים [וה]תמים [של ישראל] - שָׁהם [ה]תמים טובים שלנו. וכיצד זה נרמז בפסוק הנ"ל? הנה: [שנים שנים, שבעה שבעה]!

"שנים שנים" [הם:] [1] שני ימי ראש השנה [2] ושני ימים של שבועות וכו' שבעה שבעה - [1] שבעת ימי הפסח, [2] שבעת ימי הספוט!

נח - כנגד יום השפּת...
הספה מגנה על ישראל, והו' שפּתו' [שמי"ה ט] "וְסָכָה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מִחֶרֶב" - הספה, היא מגנה - מה תבת נח לקנה - אף כך ספה לקנה...
"מכל תח" - [ח"י] ברכות התפלה...
ה'שכינה', שהיא 'ספה' - מגנה עליהם - ופּרָשַׁת כְּנָפֶיהָ עֲלֵיהֶם כָּאֵמָּה עַל בָּנִים! ומפני זה בחדש השביעי, שבו כל מצות אלו, [שיר השירים ח] "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" - עם ישראל באביהם שבשמים!! ואין 'מים רבים' אלא - כל האמות והתמנים שֶׁלָּהֶם!

"אם יתן איש" - שהוא סמאל [היצר הרע], "כל מה שיש לו" - בעולם הזה, כדי שיִשְׁתַּמֵּךְ בָּאֵלֹהִים הַמְצִיאוֹת עִם יִשְׂרָאֵל - "בזו' כבוזו' לו'".

מדרש רבה שיר השירים פרשה ב: 'שמאלו פסח לראשי' - זו ספה. 'וימינו תספקני' - זה ענן שכינה לעתיד לבוא! הָדָא הוּא דְקָתִיב [זה הוא שכתוב:] [שמי"ה ט:] 'לֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד הַשָּׁמַשׁ לְאוֹר יוֹמָם וְלַלְנָה הַיָּרֵחַ לָא יֵאִיר לָךְ'. מִי [כן] מֵאִיר לָךְ??? 'וְהִנֵּה לָךְ ה' לְאוֹר עוֹלָמְךָ!!!'

ויקרא 'אמור' פסוק - מב: בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים כִּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בַסֶּכָּה: בעל התוירים: בסוכת תשבו שבעת ימים - כנגד ז' ענני כבוד!

וכנגד שבעת הימים שישיראל יושבין בסוכות זוכין [לעתיד] לו' חופות ואלו הן: ענן. עשן. נוגה. אש. להבה. כבוד שכינה. וסכות לויחן!

וצוה [הקב"ה] [לעשות] 'סוכות' בתחלת החורב [ולא בקיץ] - כפי שעשו כשיצאו ממצרים. משום: [שם היו עושים אותן בקיץ לא הי' ניכר [שזה שזכר למצרים] אלא היה נראה שעושין אותו לצל.

לבת סלומ!!

אור המדע

2017

2. אנונימיות וביטחון בחיי יום יום [70]

5. פתרון יפה מאוד שעבד אצלי חזק מאוד בסייעתא דשמיא! אם אתה בחושך גדול ומרגיש עצבות נוראית, תגיד דברים חיוביים לעצמך [אפילו שאתה לא באמת מרגיש אותם]. ותגיד אותם אפילו אלפי פעמים, ואפילו לא ממש בקול, אלא בלב! ואפילו לא משפט אלא מילה אחת שמסמנת לך 'אור' – כל מילה שיש... ואפילו טיפשיה, אבל שאצלך היא מסמנת 'אור' ו'יפי' תגיד אתה ותשגן אותה ותשיר אותה – וזה יעשה פלאים!!!

6. תתפלל על דברים קטנים ודבילים ותראה פלאות [הרבה פעמים בזה מקבלים יותר מהר] אני למשל היה קשה לי העיצוב של הבית שלי, ולא ידעתי מאיפה להתחיל לשנות אותו, גם בחדרים, גם בסלון, ומכמה טעמים... והתפללתי לה' שיסדר לי אותו גם בלי כסף [והיה פשוט לי שהצטרפו כהן איזה עשר אלף לפחות בשביל באמת להפוך את הבית ליותר נורמלי] והנה בבין הזמנים בני חור מהישיבה עם כריזה לשנות את חדרו, ומשם כבר כולם שינו את חדרם, ונוצר מהפך שלם, ובאישון ליל העברנו בעצמנו את החדרים ושינינו לטובה את כל מפת השינה והשיכון בביתנו הקטן... וממש זה בפי כמה יותר טוב ממה שהיה, וגם הסלון השתנה מאוד, בלי עזרה של שום אדם ושום כסף. והאמת שאני עדיין לא מרוצה לגמרי [הייתי רוצה יותר מסודר] ועדיין אני אומר לעצמי: אולי צריך באמת להביא משהו שיעלה כמה שקלים ויעשה כאן עבודה אמיתית, ואז אני מנסה להתחזק ולזכור שהקב"ה כבר עשה חצי עבודה [ברמה הכי גבוהה שיכולה להיות] מסתמא לא יקשה בעיניו לעשות את החצי השני, אז אני ממשיך להתפלל שיסדר גם את הפינישים האחרונים שעוד נשאר....

7. תכתוב את הניסים שקרו לך [ויש יצר הרע מיוחד נגד זה – כך אומר הר' מנדל שליט"א מליקווד!] ותעבור על זה מדי פעם – זה ממש נותן כוח עצום, אפילו את הנקודה הקודמת סיפרתי מתוך שקראתי את זה לראשונה אתמול בלילה, לאחר שהתחלתי לאחרונה לכתוב [ועדיין יש לי יצר גדול בזה!]

8. שימו לב ל'ספורנו' מדהים בפרשה [פסוק – ח'], הנה לשונו: "ויתמו ימי בכי אבל משה" [ופסוק לאחר מכן:] "ויהושע בן נון מלא רוח" [לומד לך: כי בימי הבכי – אין חכמה ואין עצה [ורק לאחר שיסתיימו ימי האבל ניהיה – ויהושע בן נון מלא רוח]]

דהיינו: כשיש עצבות ואבל – הלב לא נפתח, המוח לא יכול להגיב בעבודת ה', וכמו שידוע על יעקב שמשעה שיוסף נעלם ממנו הלכה ממנו השכינה מחמת הצער שהיה בה....!

אז אמנם יעקב לא בעט בגלל זה – והוא נשאר כך במשך שני עשורים [בערך] והמשיך לעבוד את בוראו, אך יש לדעת שאם אפשר למנוע זאת – מוטל עלינו כל מה שאפשר לעשות על מנת למנוע זאת....!

אם אתה יכול למנוע את ה'צער' וה'אבל' שבנפש שלך, אז תעשה כל מה שרק אתה יכול בשביל זה, כי עם אבל ובכי, קשה להגיע לפסגות בעבודת ה'....!

לכן חובה לבדוק על כל מיני מחשבות שמביאים לעצבות, מאיפה הם באים [מייצר הטוב או מייצר הרע....] אגב, אפשר לבדוק בדרך נוספת... כמו שידוע על אותו צדיק שאסף כסף לצדקה עבור מקרה עצוב שנשמע בעירו, והנה לפתע הוא עצר את 'עצירת הכספים' והשיבם לבעליהם! כשהוא נשאל לפשר העניין, הסביר: לא ראיתי פה את עימובי היצר, וכולם תרמו בחפץ לב, מה שגרם לי לחשוש שאין כאן מצוה גדולה [כפי שאכן התברר לבסוף]!

גם אצלנו, אם בלב אתה מרגיש שיש לך מדי הרבה הסברים לכך שאתה לא בסדר.... אז תבדוק באמת מי מספק אותם....!

כי מהניסיון הקטן שלי – היצר הטוב עדיין בלי המנועים העצומים של היצר הרע.... אז אם יש הרבה מנועים שאומרים לך שאתה פשוט זועה, ואתה פשוט דע וכו' – יש לחשוש שהוא מגיע ממני שעסוק כל היום בדרמות ותעמולות....! שבת שלום!!!

1. ההשתדלות היא בכלל חידוש, כי הרי הקב"ה עושה, עשה ויעשה, ואין מקום בכלל לעשות משהו, אבל יש חידוש כזה, וצריך לעשות! אבל חס ושלום שנהפוך את החידוש הזה לעיקר, ועוד יותר חמור שנאשים את עצמנו בדברים בעולם שקרו כביכול בגלל חוסר השתדלותנו!! בל נשכח שההשתדלות היא בכלל לא עושה ולא תעשה, היא גזרה מחודשת, ולא להפוך אותה לאמת, היא בסך הכול הצגה!! [החיים של ביטחון]

2. גם כשכבר יש מצוות השתדלות לא לחשוב שזו המצווה הכי גדולה בתורה!!! זאת אומרת ודאי שצריך לעשות השתדלות, וכך ציוונו, אבל זאת עדיין לא מה – ג' עבירות חמורות, ולא המצווה הכי גדולה בתורה, ולא צריך להדר בה, ולהשתדל בה ברמה כזו גבוהה וחמורה – כמו 'לימוד תורה' למשל....!

3. בעצם חלק גדול מהבעיה שלנו להתחזק בביטחון, הוא בגלל 'מוחי ועוצם ידי' – זאת אומרת, מה שאנחנו לא תמיד מתחזקים מספיק בביטחון, ורואים הכול ממשקפיים של ביטחון, זה לא בא רק בגלל שקשה להתאמץ ולהתרכז ולחשוב ביטחון [זה גם] אבל יש עוד סיבה: האדם רוצה לחשוב שהוא עשה, והוא עושה ויעשה. כי זה היצר הרע שלנו – 'מוחי ועוצם ידי'! לכן: צריך להתרחק ממנו – גם במקרה של הצלחות!!!! דהיינו: אל תייחס לעצמך את ההצלחות, כי אם תייחס אותם לעצמך, או אז, היצר יארוך לך בפניה, וברגע שתפול, הוא גם יאשים אותך בכול הכשלונות [כי הכול זה 'אתה'] [ואחרי שהתמכרת לתחושת ה'מוחי ועוצם ידי', קשה להתנתק], ואז במקרה שתגיע לקרשים [וכלם מגיעים לשם מדי פעם....] לא תוכל להתרומם כל כך.... כי אתה שבוי 'באני'.... ומי שעסוק ב'אני' – לא יכול לקום.... כי יש לו כל כך הרבה במה להאשים את עצמו – למה לא הייתי זכיר וכו'.... אבל אם מראש, גם כשיש לך הצלחה, תתגבר ולא תייחס אותה לעצמך אלא לה' – או אז תתרגל לחשוב שהכול ממנו יתברך – או אז לא יקשה בעיניך גם כשתהיה בקרשים – כי הכבוד שלך לא יפגע [כי הוא מעולם לא היה] – הכול ממנו – והוא יודע מה שהוא עושה, ואני רק צריך להשתדל.... והוא זה שעשה את זה – וודאי לטובה – אז מה הבעיה!! וגם – כשם שהוא הביא את הבעיה, כך הוא יביא את הפתרון! לכן: זהירות בומני הצלחה....

4. תתרחק 'נורא' מאנשים שמדברים 'רע' על עולמו של הקב"ה [והרבה פעמים זה במסווה של קדושה וכו' כמו: צריך להתחזק הקב"ה רוצה משהו.... המצב חמור ביותר....] ומספרים לך על כל הצרות שיש בעולם מהודו ועד מוש... העיקר זה שהיצר הרע שמח שמדברים רע, ומציירים בשחור את עולמו היפה של הקב"ה, וגם הופכים אותו למחול שדים מזעזע שמסוכן לחיות בו ליותר מעשר שניות!...

לא !!! אין עיתון כשר מבחינת 'ביטחון'!!! יש עיתון כשר מבחינת 'צניעות וכד' אבל לא מבחינת ביטחון!!!! העיתונים עסוקים בלצייר רע את עולמו של הקב"ה – אין לך חילול ה' גדל מזה....! אדם שקורא עיתון, או שזומע קווי נייעס וחדשות וכו' יכול בקלות להגיב מחשבות ב'תת מודע' שהעולם של הקב"ה הוא עולם מזעזע מלא באסונות והקב"ה כל היום שם מועס למעלה ורוצה לעשות פה.....

[שמעתי איזה שיחה מיהודי שדיבר בליל שבת בבי"ב, והוא אמר: מי שרואה מה שקורה פה בשנים אחרונות, רואה שלקב"ה יש תוכנית לחסל אותנו....! – כך הוא אמר! זה נשמע לכם נורמלי??? זה לא תקין....]

אגב, הגמ' בברכות אומרת בדיוק כמה זמן הקב"ה כועס ביום מתוך 24 שעות – - - פחות משנייה.... שבריר פיצו של אלפית שנייה – וזהו הכעס היחידי שיש לו במהלך כל ה – 24 שעות. אז תחשוב באחוזים כמה זה?? כמעט 0.....!

אז בא לא נבלבל את היצרות....! צריך לזכור שמאחורי כל המחול שדים הזה של העיתונות והמדיה והחדשות עומד משהו אחד – היצר הרע – ותפקידו – הרס בלאגן דרמות חושך וכו'....!!!!!!

והאמת האמיתית היא – "לב טהור ברא לי אלוקים!!" "עוז וחדווה במקומו!!" זהו פניו האמיתיות של הקב"ה!!! שלא נתבלבל!!!